

NEDERLANDSCHE

STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is
ƒ 20 per jaar; die van de Courant alleen ƒ 20
en die van het Bijblad alleen ƒ 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den
regel bij iedere plaatsing, buiten de regelgolden
en briefporten.

ZONDAG 14 EN MAANDAG 15 JULIJ.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

Bij besluit van den 11den Julij 1861, n°. 47, heeft Zijne Majesteit goedgevonden de benoeming van *G. A. Muller*, burgemeester van Heerendorp, Papekop en Langeruigeweide, tot secretaris dier gemeente. met Zijne goedkeuring te bekrachtigen.

Bij besluit van 11 Julij 1861, n°. 48, heeft Zijne Majesteit aan de commissie uit de Staten van Zuidholland en Utrecht, belast met het wetenschappelijk onderzoek van het door de Gedeputeerde Staten der gewesten ontworpen reglement voor den polder Zevenhoven, magging verleend om na de sluiting van de zomervergadering der Staten hare werkzaamheden voort te zetten.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 12den Julij 1861, n°. 48, zijn, met ingang van den 1sten Augustus aanstaande, benoemd tot officieren van gezondheid der 3de klasse bij de zeemagt, de kweekelingen bij 's Rijks kweekschool voor militaire geneeskundigen:

E. M. van Lier,
D. Matak Fontein,
J. F. Boeck,
M. C. Buyze en
L. P. Gijssberti Hodenpijl.

Bij besluit van den 22sten Junij 1861, n°. 62, heeft Zijne Majesteit goedgevonden te benoemen, tot 2den luitenant bij het wapen der infanterie: bij het 1ste regiment, de kadets *W. L. de Petit*, *A. J. G. W. von Motz* en *P. Klercq*;

bij het 2de regiment, de kadets *G. A. W. C. baron van Hemert* tot *Lynden* tot *Oldenaller*, *G. T. C. Callenfels* en *L. Tuckermann*;

bij het 3de regiment, de kadets *J. T. T. C. van Dam van Isselt* en *H. D. A. Götz*;

bij het 4de regiment, de kadets *C. H. N. de Ronde* en *A. T. van Goens*;

bij het 5de regiment, de kadets *C. G. A. Plaat* en *C. J. Koolhaas*;

bij het 6de regiment, den kadet *J. N. Roelants*;

bij het 7de regiment, den kadet *L. Berkhout*;

bij het 8ste regiment, de kadets *J. L. de Bock*, *J. W. H. Deurink* en *P. C. van der Teen*, allen herkomstig van de Koninklijke Militaire Akademie.

Bij besluit van den 22sten Junij 1861, n°. 63, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, te benoemen: tot 2de luitenant bij het wapen der cavalerie:

bij het 1ste regiment dragonders, de kadets *S. J. graaf van Limburg Stirum*, *W. J. H. Römer* en *J. H. D. graaf van Limburg Stirum*;

bij het 4de regiment dragonders, den kadet *H. W. J. E. baron Taets van Amerongen*;

bij het 5de regiment dragonders, de kadets *J. A. Ort en en G. M. Trip*; allen herkomstig van de Koninklijke Militaire Akademie.

Bij besluit van den 22sten Junij 1861, n°. 64, heeft Zijne Majesteit goedgevonden te benoemen, tot 2den luitenant bij het wapen der artillerie:

bij het 1ste regiment vesting-artillerie, de kadets *J. J. Schlüter*, *P. J. Callenfels*, *S. J. A. de Quertenmont*, *A. L. Calkoen*, *J. P. de Jaager*, en *P. Dammensburgh*;

bij het 2de regiment vesting-artillerie, de kadets *J. A. Baum*, *H. Broers*, *H. J. C. Verwey*, *L. R. baron Taets van Amerongen*, en *H. Nieuwenhuys*;

bij het 3de regiment vesting-artillerie, de kadets *J. E. N. baron Sirtena van Grovestins*, *J. C. Alink*, *P. A. Moorrees*, *J. G. U. Schoch*, en *H. C. Engelenberg*, *W. A. Verdam* en *J. P. Rijshouwer*; allen herkomstig van de Koninklijke Militaire Akademie.

Bij besluit van den 22sten Junij 1861, n°. 65, heeft Zijne Majesteit goedgevonden te benoemen, tot 2den luitenant bij het corps ingenieurs, mineurs en sapeurs, de kadets *P. C. Kool*, *W. Rooseloom*, *J. H. de Rieder* en *J. J. Brouwer*, allen herkomstig van de Koninklijke Militaire Akademie.

Bij besluit van den 24sten Junij 1861, n°. 69, heeft Zijne Majesteit goedgevonden te benoemen, tot 2den luitenant bij het leger in Oost-Indië:

bij het wapen der cavalerie: de kadets *K. K. T. van Woelderens* en *J. H. Stuffken*;

bij het wapen der artillerie: de kadets *J. H. Wagener*, *W. H. Stavenman*, *W. de Vletter*, *S. A. Boas* en *D. J. Derks*;

bij het corps der genie en sapeurs: de kadets *J. C. Dozy*, *H. G. Derx*, *A. Leers* en *G. de Vos*, allen herkomstig van de Koninklijke Militaire Akademie.

Bij besluit van den 12den Julij 1861, n°. 45, heeft Z. M. goedgevonden, aan den 1sten luitenant *W. C. S. J. Versfelt*, van het 5de regiment dragonders, op het daartoe door hem gedaan verzoek, een eervol ontslag uit de militaire dienst te verleen.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Bij den Minister van Binnenlandsche Zaken is, ten behoeve der noodlijdenden door den watersnood, ontvangen:

1°. van den commissaris des Konings in Noordholland, nader ontvangen bij burgemeester en wethouders van Haarlemmermeer ƒ 4.86;

2°. van den heer *Johannes G. Andriessen*, boekhandelaar te Wijk-bij-Duurstede, saldo der opbrengst van het gedicht "Onze Pligt," vervaardigd door den heer *D. Mijsberg*, te Beverwijk, waarvan de eerste opbrengst is vermeld in de *Staats-courant* van den 27sten April jl., ƒ 7.47 1/2.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

De officiële *Wiener Zeitung* van den 10den dezer berigt dat de Keizer van Oostenrijk den 8sten dezer de beide presidenten van den Hongaarschen Landdag, in tegenwoordigheid van den Hongaarschen hofkanselier von Vay, van den minister graaf Szeesen, van den tweeden hofkanselier en van den generaal-adjutant graaf von Crenneville ontvangen en op de korte aanspraken, waarmede zij het adres van den Landdag met verzoek om goedgevuldte vervulling der daarin uitgedrukte wenschen des lands overhandigden, het volgende in de Hongaarsche taal geantwoord heeft: "Met voldoening heb ik de plichtmatige bereidvaardigheid opgemerkt, waarmede de stenden en vertegenwoordigers des lands aan mijnen onlangs te kennen gegeven wensch hebben voldaan. In de hoop dat de stenden en vertegenwoordigers het door mij op dit adres in het uitsluitend belang van het land en van het algemeene beste mijner volken te geven antwoord met dezelfde gezindheid zullen ontvangen, zal ik hun dat antwoord ten spoedigste bekend maken."

Het thans door den Hongaarschen Landdag aangeboden adres is het oorspronkelijk door den heer Deak voorgestelde. Nadat namelijk het keizerlijk rescript, waarbij het eerst vastgestelde adres werd afgewezen, aan den Landdag was medegedeeld, hebben de beide huizen zonder beraadslaging het volgende besluit genomen: "Daar het Huis uit het koninklijke rescript met bevreemding ontwaard heeft, dat aan den vorm van het adres eene met de bedoeling van het Huis strijdige uitlegging wordt gegeven, en daar het Huis zich aan het verwijt, als of het de verwezenlijking der in het koninklijke rescript vervatte toezeggingen wilde verhinderen, niet wil blootstellen, zoo zal het adres in zijne oorspronkelijke redactie en in gelijken vorm als in het jaar 1790 worden aangeboden."

Nopens den inhoud van het door den Keizer op het adres te geven antwoord zijn te Weenen velerlei gissingen in omloop; iets stelligs is dienaangaande nog niet bekend.

ITALIE.

De Kamer van Afgevaardigden te Turyn zou, volgens de berigten uit die hoofdstad van den 9den dezer, met het einde dezer week hare zittingen staken, om eerst in den herfst weder te vergaderen. Zij hield sedert nagenoeg drie weken alle dagen twee zittingen, eene voor den middag van 7 tot 12 of 1 ure, en eene na den middag van 3 tot 7 of 8 ure, terwijl de commissien der Kamer een gedeelte van den nacht voor de haar opgedragen werkzaamheden besteedden. Ook de heete weersgesteldheid kon den ijver der Kamer in het afdoen der aanhangige zaken niet doen verflaauwen.

Voor de zitting der Kamer van den 9den stonden interpellatien over de zaken van Napels op de orde van den dag; maar de ministers hebben door uitvlugten verdaging derzelve weten te verkrijgen, met het klaarblijkelijke doel om de gelegenheid af te snijden tot openlijke behandeling van dat onderwerp vóór het uiteengaan der vergadering. Dit heeft bij het publiek te Turyn eenen ongunstigen indruk gemaakt, en hetzelfde bevestigd in de meening, dat het gouvernement niet veel goeds uit het zuiden van Italië had mede te deelen.

Volgens de berigtgevers van verscheiden katholieke dagbladen zou men zonder overdrijving kunnen zeggen dat in Napels eene contrarevolutie is uitgebarsten en dat een burgeroorlog daar te lande woedt.

Van die zijde wordt ook gemeld dat een fregat van de Sardijnische vloot laatstelijk verdwenen en denkelijk door de bemanning naar Triëst gevoerd is, om aldaar weder ter beschikking van den Koning van Napels te worden gesteld. Dat vaartuig had vroeger, onder den naam van *de Bourbon*, deel van de Napelsche vloot uitgemaakt, en was bij de Sardijnische marine ingelijfd onder den naam van *de Garibaldi*; thans zou de

bepaling het onder den naam van de *Pentito* (dat is naberouw) aan Koning Frans willen aanbieden.

— Volgens een bij de *Indépendance Belge* ontvangen schrijven uit Parijs van eergisteren, heeft het Russische gouvernement zeer onlangs nog het voornemen aan den dag gelegd om eenen gezant te Rome bij den Koning van Napels te houden.

Hetzelfde schrijven zegt, dat het hof van Rome dezer dagen op nieuw heeft verklaard in geen onderhandeling te willen treden, waarvan bevestiging is het verlies van een gedeelte van het Pauselijke grondgebied de grondslag zou zijn.

Deze verklaring zou, zoo men het aangehaalde schrijven gelooven mogt, gedaan zijn in strijd met het advies van dertien van de vijftien daarover geraadpleegde kardinalen.

TURKIJE.

Den 1sten dezer heeft de nieuwe Sultan zijn regeringsplan bekend gemaakt in een bevelschrift aan den groot-vesier, hetwelk, naar eene van wege de Porte vervaardigde overzetting in de Fransche taal, van den volgenden inhoud is.

» Mijn doorluchtige vesier Mehemet-Emin-Pascha!

» Naar de eeuwige raadsbesluiten van den Opperbestuurder des heelals den keizerlijken troon mijner roemrijke voorvaderen beklommen hebbende, heb ik wegens de getrouwheid en schrandereheid, waarvan gij zoo vele blijken hebt gegeven, u bevestigd in de verhevene betrekking van groot-vesier; eveneens heb ik jegens de andere ministers en staatsdienaren van mijn rijk gehandeld.

» Ik verlang dat een ieder wete, dat mijn hoogste wensch is, met Gods hulp de welvaart des staats te verhoogen en al mijne onderdanen zonder onderscheid gelukkig te maken, en dat ik volle bekrachtiging heb verleend aan al de grondwetten, welke tot nog toe gemaakt en afgekondigd zijn met het doel om die gelukkige uitkomst te bewerken, ten einde aan alle inwoners van mijn gebied het leven, de eer en het genot van den eigendom te verzekeren. Daar onze heilige wet, welke de regtvaardigheid zelve is, insgelijks de grondslag is van de bestendigheid en den luister onzes rijks, worden wij door hare goddelijke voorschriften op den weg des heils geleid. Het is dan ook mijn vaste wil, dat al wat hare toepassing betreft met zeer groote zorg worde behandeld.

» De instandhouding en vermeerdering van den roem en de welvaart van alle staten hangt af van ieders gehoorzaamheid aan de bestaande wetten, van de zorg van allen, aanzienlijken en geringen, om den kring van hun regt en van hunnen pligt nimmer te buiten te gaan. Aan degenen, welke dien weg zullen bewandelen, zij bekend dat zij een voorwerp van mijne keizerlijke zorgvuldigheid zullen zijn; en degenen, welke van dien weg afwijken, moeten met zekerheid de verdiende straf verwachten. Alle ulema's en ambtenaren bij de onderscheiden takken der staatsdienst gelast ik nadrukkelijk, hunnen pligt in allen deele regtschapen en getrouw te vervullen.

» Door Gods zegen, door de eendragt, door de verstandige en volhardende werkzaamheid der grootwaardigheidsbekleeders en hooge staatsdienaren worden in de staten de groote zaken tot stand gebracht. Door ons aan dien onveranderlijken grondregel te houden, dat is door de regtschapen samenwerking van allen, zullen de regelmatigheid en de orde in het bestuur van 'slands binnenlandsche en finantieele aangelegenheden worden verzekerd; ik van mijnen kant zal daaraan al mijne zorg wijden en daarop bestendig toezigt houden.

» De onderscheidene ministerien en besturen in mijn rijk zullen zich stipt hebben te gedragen naar hetgeen ik met zeer bijzondere zorgvuldigheid zal verordenen ten einde weldra, met hulp van Gods voorzienigheid, een einde te maken aan de finantieele moeilijkheden, welke sedert eenigen tijd door onderscheiden oorzaken te weeg gebragt zijn; en in de overtuiging dat mij persoonlijk niets zoo zeer ter harte gaat, als het finantieele crediet des rijks en de welvaart mijner onderdanen te herstellen en te verhoogen, zal mijn ministerie mij de wetten en verbeteringen moeten voorstellen, welke kunnen strekken om in het innen en besteden van 'slands gelden alle mogelijke zuinigheid in te voeren en oneerlijkheid te weren.

» Mijne keizerlijke land- en zeemagt is een van de steunen der grootheid mijns rijks; mijne regering zal voor de vermeerdering van haar welzijn en voor de handhaving der krijgstuicht zorg dragen.

» Het zal het streven mijner regering zijn, de tusschen het Turksche rijk en de bevriende en verbonden mogendheden bestaande vriendschapsbetrekkingen in stand te houden en steeds naauwer te maken. Voor de bestaande verdragen zal onveranderlijk de grootste eerbied worden betoond.

» Eindelijk verlang ik, dat bij al de takken van het bestuur een ieder de heilige pligten van regtschapenheid, eerlijkheid, ijver en trouw aan het rijk tot regel voor zijn gedrag neme. Een iegelijk wete, dat dit de eenige weg is, welke hem tot geluk en heil zal leiden.

» Dat zijn mijn bepaalde wil en mijne bevelen. Ook verlang ik te verkondigen, dat mijn streven tot bevordering van het welzijn mijner onderdanen geen onderscheid zal kennen, en dat diegenen van mijne onderdanen, welke tot eene verschillende godsdienst of tot eenen verschillenden volksstam behooren, bij mij dezelfde regtvaardigheid, dezelfde zorgvuldigheid en dezelfde volharding in het behartigen van hun welzijn zullen vinden. De gestadige ontwikkeling der groote hulpbronnen, welke God tot beschikking van ons rijk heeft gesteld, de ware toeneming van ons welzijn welke onder de hoede van mijn keizerlijk gezag het gevolg daarvan wezen zal, en de onafhankelijkheid van mijn uitgestrekt rijk zullen het voorwerp mijner aanhoudende zorg zijn."

FRANKRIJK.

De bankier Mirès en zijn compagnon Solar zijn door de correctionele regtbank te Parijs aan oplichting, misbruik van vertrouwen en het uitdeelen van fictive dividenden schuldig verklaard, en deswege, krachtens de artikelen 405, 406 en 408 van het strafwetboek en art. 18 der wet van 17 Julij 1856 veroordeeld tot vijf jaren gevangenisstraf en eene geldboete van 3000 francs ieder.

De regtbank heeft verder geoordeeld, dat de graaf Siméon, de voorzitter van den raad van toezigt over door Mirès opgerigte vennootschap, van de in hare zaken gepleegde oneerlijkheden kennis heeft gedragen en dezelve wetens heeft laten begaan, en heeft hem alzoo, even als Mirès en Solar, civiel verantwoordelijk verklaard en in de kosten veroordeeld.

Ten aanzien der drie andere leden van den gemelden raad van toezigt, welke door het openbaar ministerie insgelijks als medepligtigen van

Mirès waren aangeklaagd, heeft de regtbank geoordeeld dat zij onkundig van de bedoelde oneerlijkheden kunnen geweest zijn, en dus wel berisping wegens achteloosheid en blind vertrouwen, maar geene straf hebben verdiend.

De regtbank heeft wegens het gewigt der zaak en den grooten omvang der gepleegde oneerlijkheden gemeend aan Mirès en Solar het maximum der door de wet bedreigde straf te moeten opleggen; iets hetgeen het publiek te Parijs schijnt te bevreemden.

Hiermede is het regtsgeding afgelopen, hetwelk in de laatste weken de aandacht des publieks in groote mate tot zich heeft getrokken. Behalve den graaf Siméon, die lid is van den Senaat van Frankrijk, zijn er geene hooggeplaatste personen waarop de behandeling dezer regtszaak eene blaam heeft gelegd; maar in berichten uit Parijs van eergisteren wordt verzekerd dat zij tot nieuwe regtsgedingen en wellicht tot verder ontdekkingen zal aanleiding geven, ook indien de veroordeelden in hun vonnis van den eersten regter berustten.

BELGIE.

Terwijl de wetgevende kamers van Belgie gesloten zijn, wordt de strijd tusschen de staatspartijen er voortgezet bij de gewestelijke verkiezingen, welke dezer dagen in de onderscheiden provincies tot het houden harer jaarlijksche vergadering zamen gekomen zijn. De liberale partij rigt hare aanvallen thans vooral tegen de reguliere kloostergeestelijkheid en tegen de in 1842 gemaakte wet op het lager onderwijs, waarbij haars inziens te veel ruimte voor de werkzaamheid der kerk is gelaten.

De provinciale raad van Luik, in welk gewest de liberale en democratische begrippen meer veld hebben gewonnen dan in eenig ander, heeft na langdurige discussie nagenoeg eenstemmig een door eenige leden voorgesteld besluit genomen van den volgenden inhoud:

» Overwegende dat verscheiden laatstelijk voorgevallen feiten schijnen aan te duiden dat in de diocese van Luik neiging bestaat om in de bediening der kerspelen de wereldlijke geestelijkheid door leden van godsdienstige vereenigingen te vervangen;

» Overwegende dat de godsdienstige vereenigingen door hare denkbare beelden, door hare rigting en het doel waarnaar zij streven, in volslage strijd met den geest der bevolking zijn;

» Verder overwegende, dat, indien het gelukte eenige feiten, welke zich hebben voorgedaan, tot algemeen regel te maken, zij ten gevolge zouden hebben, dat het geheele land als omstrengd wierd door een personeel van monniken, alle leden waarvan geldelijke subsidien van het rijk, van de provincies en de gemeenten zouden ontvangen;

» Overwegende dat de provinciale raad zich binnen den kring zijner bevoegdheid behoort te verzetten tegen de invoering van zulk eene staat van zaken en van de misbruiken welke het onvermijdelijk gevolg daarvan zouden zijn;

» Eindelijk nog overwegende dat de leden van de wereldlijke geestelijkheid, als uit den schoot onzer bevolking genomen zijnde en met hunne medeburgers in aanhoudende betrekking staande, de hoedanigheden welke worden vereischt ter vervulling der hun opgedragen zending van vredebestichters, in ruimere mate bezitten dan geestelijken, welke onder afzonderlijke verordeningen leven, dikwijls in geen land van de wereld te huis behooren, en van een in het buitenland gezeteld hoofdbestuur hunne voorschriften ontvangen;

» Zoo besluit de raad, het dagelijksch bestuur der provincie uit te noodigen om uit de fondsen, waarover het voor de eerediensten kan beschikken, geen subsidie te verleenen aan kerspelen, in welke een eener godsdienstige orde de kerkelijke dienst vervult."

NOORD-AMERIKA.

Een dagblad van New York, hetwelk had verzekerd dat de President Lincoln een vredesvoorstel van den kant der afgescheiden Staten ontving en in overweging genomen had, heeft terstond uit Washington van wege de regering de verzekering ontvangen, dat er geen vredesvoorstel gedaan was. Het bedoelde blad deelt die verzekering in zijn nummer van 27 Junij mede, maar zegt, daardoor van de onwaarheid van het bericht niet overtuigd te zijn; het weet evenwel tot bevestiging van hetzelve geene bepaalde feiten en niets anders dan vermoedens, steunende op den tragen voortgang der Noordelijke troepen, aan te voeren.

De *Herald*, het voornaamste dagblad van New-York, stelt een eigenaardig middel tot herstel der Unie voor. De uitzending van Engelsche troepen naar Canada vermeld hebbende, zegt dat blad: "In stede het bloed onzer landgenooten te vergieten, zouden wij Noordelijken en Zuidelijken ons behooren te vereenigen, om de tusschenkomst, waarmede wij alzoo door Engeland bedreigd worden, te wreken, en om St. Domingo aan Spanje's gierige klauwen te ontrukken."

» Laat de helft der Noordelijke en de helft der Zuidelijke krijgsmachten zich vereenigen en regtsstreeks op Canada aanrukken om aldaar de Britsche heerschappij omver te werpen, en vervolgens de Spanjaarden van St.-Domingo verdrijven.

» Wat zou bevorderlijker kunnen zijn voor de verzoening van het Noorden en het Zuiden, en meer kunnen strekken om de opstandelingen der tot gehoorzaamheid aan het regmatige gezag te brengen?

» Laat ons elkander de hand reiken om de eer der natie te verdedigen.

» Indien wij Canada aanvallen, zullen wij de Engelsche zeevloot hebben te bestrijden; doch dit schijnt in allen gevalle onvermijdelijk te zijn.

» Laat ons tegen den gezamenlijken vijand zamenspannen, en Engeland de heerschappij der zee betwisten.

» Wij hebben reeds genoeg van het Britsche verraad gehad; in het wij onderling verdeeld blijven, zullen wij de prooi van Engeland worden.

— De Confederatie heeft een nieuw tarief van invoerrechten vastgesteld; hetzelfde is te Richmond in Virginia, thans den zetel der regering van den nieuwen statenbond, den 25sten Junij jl. afgekondigd. De artikelen van weelde zijn daarbij met 25 per cent, alle benodigde en nuttige artikelen met invoerrechten van 5 tot 25 per cent belast. De artikelen en andere levensmiddelen, biskruit, wapentuig, zaaizaad en andere artikelen zijn van invoerrecht vrijgesteld.

NASCHRIFT.

Londen, 13 Julij. In de zitting van het Lagerhuis van gisteren, heeft Lord John Russell ter beantwoording van eene interpellatie te kennen gegeven, dat Denemarken vermoedelijk, hetzij aan den Duitschen Bond, hetzij aan Oostenrijk en Pruisen eenige voorstellen zou doen, strekkende om de bondsexecutie dit jaar niet te doen plaats hebben, ten einde nieuwe onderhandelingen te kunnen openen. Hij hoopte dat die onderhandelingen tot een voldoende resultaat zouden leiden. Hij meende dat onder de andere partijen, die aanspraken op de opvolging in Denemarken doen gelden, ook Rusland met vorderingen zal te berde komen en dat een goed deel van Denemarken in het bezit van Rusland zou kunnen overgaan, weshalve eene schikking wenschelijk was, waardoor het Koninkrijk Denemarken in zijn geheel in het bezit van een en denzelfden erfgenaam komen en onafhankelijk blijven zou.

Londen, 13 Julij. (R. A.) Volgens bericht uit Kopenhagen van gisteren werd de door Deutsche dagbladen medegedeelde tijding, dat eene Deensche nota het voornemen om Sleeswijk in te lijven zou hebben ontkend, van de Deensche zijde officieel tegengesproken.

PARIS, 13 Julij. De arrondissements-raden zullen den 23sten Julij bijeenkomen. In den *Moniteur* wordt het bericht tegengesproken, dat de Minister van Staat de opvoering van den Tartuffe te Lyon zou verboden hebben. Het te Bordeaux verschijnende dagblad *La Gironde* heeft eene eerste waarschuwing ontvangen.

TOULON 13 Julij. Gisteren avond is alhier door den telegraaf het bevel ontvangen, om de eerste divisie van het eskader onder bevel van den admiraal La Capelle voor het vertrek gereed te houden. Het gepantserde fregat *La Gloire* moet dezelve vergezellen. De bestemming is nog niet bekend.

MADRID 12 Julij. Volgens geruchten zouden de bewegingen te Loja vertakkingen in Portugal hebben.

De *Correspondencia* wederspreekt het gerucht, dat Narvaez zijne diensten tot het beteugelen van de oproerige beweging te Loja zou hebben aangeboden.

ST. PETERSBURG, 12 Julij. De bank heeft haar disconto tot 7 pct. verhoogd. Door de regering is last gegeven tot het vervaardigen en in omloop brengen van 6 miljoen roebels in kleine zilveren munt en van 3 miljoen in koperen munt.

KONSTANTINOPEL 11 Julij. Verleden Maandag heeft de Sultan onderscheiden vreemde gezanten in een plechtig gehoor ontvangen. Tusschen de Porte en de vertegenwoordigers van al de vreemde mogendheden bestaat voortdurend de beste verstandhouding. De Sultan gaat voort met het in oogenschouw nemen der militaire en maritime etablissementen in de hoofdstad, en gelast overal het invoeren van hervormingen, het in acht nemen van spaarzaamheid en orde.

KONSTANTINOPEL 12 Julij. (R. A.) Hassib-Pascha is afgezet. De hertog de Lavalette heeft weten te bewerken dat het onderzoek naar het behoud van Riza-Pascha gestaakt en aan dien staatsman een maandelijks pensioen van 40,000 piasters toegekend is.

PARIS 12 Julij. De geruchten omtrent de aftreding van den minister van binnenlandsche zaken zijn ongegrond.

De kamer van afgevaardigden is de regering geïnterpelleerd omtrent den toestand der Napelsche provincien. De minister van binnenlandsche zaken heeft erkend dat die toestand van ernstigen aard was, maar verklaard dat de regering op de vaderlandsliefde van het volk en met vastberadenheid, goeden wil en de ondersteuning van het volk alle moeilijkheden hoopte te overwinnen. Op voorstel van de leden werd daarop het volgende besluit genomen: »De verklaring van het ministerie gehoord hebbende, vertrouwt de kamer met aanwending van alle wettige middelen zal zorg dragen voor het herstel van de openbare veiligheid in de zuidelijke provincien.»

Wenen, 13 Julij. De aartshertog Lodewijk is op zijn verzoek als stadhouder van Tyrol en Vorarlberg ontslagen, en in die betrekking door den vorst Karel Lobkowitz vervangen.

Rekens eene heden van regeringswege openbaar gemaakte opgave, hebben in 1860 de inkomsten der Oostenrijksche monarchie 40,760,259 florijnen meer, en de uitgaven 172,913,317 florijnen minder bedragen, dan in 1859, en heeft het dienstjaar 1860 een tekort van slechts 65,062,810 florijnen opgeleverd, tegen een tekort van 280,939,213 florijnen in 1859.

POOLSCHE GRENZEN, 13 Julij. Te Warschau moet per telegraaf bevel uit St. Petersburg ontvangen zijn, om de verkiezingen tot zamenstelling der gewestelijke, districts- en stedelijke raden tot nader order uit te stellen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

's GRAVENHAGE, den 13den Julij 1861.

Een bijvoegsel tot deze courant behelst een verslag van het verhandelde in de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden.

Uittreksel uit een verslag van Zr. Ms. consul te Tanger, aangaande handel en scheepvaart in de havens van MAROCCO, gedurende het jaar 1860.

Het aantal der vreemde schepen welke in 1860 (sedert de maand April, als wanneer de vrede tusschen Marocco en Spanje hersteld werd) in de onderscheiden havens van Marocco zijn aangekomen bedraagt 707 metende 71,986 tonnen. Daaronder waren onder de vlag van: België 1, Groot-Brittannië 341, Denemarken 1, Frankrijk 106, Hannover 1, Portugal 1, Pruisen 1, Rusland 3, Sardinië 17, Spanje 116, Jerusalem 1, Geene Nederlandsche schepen hebben de havens van Marocco in 1860 bezocht. De invoer heeft bedragen eene waarde van L. S. 760,728.18 sh. en de

uitvoer eene waarde van L. S. 712,123.17 sh. Daarin hebben gedeeld: België invoer L. S. 2886; uitvoer L. S. 1649; Engeland invoer L. S. 399,135.10 sh.; uitvoer L. S. 335,050.19 sh.; Denemarken invoer L. S. 1286; uitvoer niets; Frankrijk invoer L. S. 214,203.10 sh.; uitvoer L. S. 199,030.10 sh.; Hannover invoer L. S. 1646; uitvoer L. S. 23604; Portugal L. S. 63,622.19 sh.; uitvoer L. S. 82,710.10 sh.; Pruisen invoer L. S. 4680; uitvoer niets; Rusland invoer niets; uitvoer L. S. 3600; Sardinië invoer L. S. 17,633.4 sh.; uitvoer L. S. 16,845.8 sh.; Spanje uitvoer L. S. 54,480.15 sh.; uitvoer L. S. 69,647.10 sh.; Jerusalem invoer L. S. 1200; uitvoer L. S. 1200.

De voornaamste artikelen van invoer waren: ale 10 vaten; speelkaarten 62 kisten; laken 350 balen; koffij 1145 zakken; jenever 180 vaten; ijzer 8472 cent.; katoenen manufacturen 3806 balen en 121 kisten; gember 163 zakken; schrijfpapier 148 kisten; peper 70 zakken; rum 67 vaten; zijde 67 kisten; suiker ruwe 286 kisten; idem gestampte 2092 vaten; idem in brooden 5000 vaten; thee 1136 kisten; tin 94 kisten; tarwe 6000 fanegas; specie L. S. 241,131.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

Julij.	Rivieren.	Waarnemingspunten.	Rivierhoogte		Tijdstip.	In 24 uren	
			boven of beneden Amst. peil	boven of beneden de nul der oude schaal.		gewassen	gevallen
13	BOVEN-RHJN	Keulen,	+ 39.16	+ 3.31	8 ure	0.07	"
12	WAAL	Nijmegen,	+ 9.17	+ 2.95	8 "	0.10	"
12	NEDER-RHJN	Arnhem,	+ 9.20	+ 2.29	8 "	0.03	"
12	GELDERSCHE IJssel.	Westervoort,	+ 9.64	+ 2.27	8 "	0.02	"
13		Maastricht, (brug)	+ 48.03	+ 0.83	8 "	"	0.23
13	BOVEN-MAAS	Maastricht, (hoofdsluis)	+ 42.58	"	8 "	"	0.30
12		Grave, (H. W.)	+ 7.90	+ 2.45	8 "	0.63	"
12	NIEUWE MAAS . . .	Brielle (L. W.)	+ 0.89	"	6 u. 0 m.	0.01	"
			- 0.47	"	2 u. 30 m.	"	0.11

ADVERTENTIE.

MINISTERIE VAN OORLOG.

* * De Audientie van den Minister van Oorlog zal op Dingsdag den 16den Julij aanstaande niet plaats hebben.

staatspoorwegen.

AANBESTEDING.

Op Dingsdag den 16den Julij 1861, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring van den Minister van Binnenlandsche Zaken, door de Commissie voor de Staatsspoorwegen, in een der lokalen van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, te 's Gravenhage, worden Aanbesteed:

het bouwen van Land- en Stroompijlers voor de brug over de rivier de IJssel te Zutphen.

De besteding geschiedt bij enkele inschrijving, volgens art. 3 van het Bestek.

Het Bestek ligt ter lezing aan het lokaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan het lokaal der Ingenieurs in algemeene dienst bij de Commissie voor de Staatsspoorwegen in de Raamstraat, n°. 32, te 's Gravenhage, in de voornaamste Logementen en Koffijhuizen en op de plaatsen waar gewoonlijk dergelijke bestekken ter lezing gelegd worden.

Inlichtingen zijn te verkrijgen bij de Ingenieurs in algemeene dienst bij de Staatsspoorwegen te 's Gravenhage, bij den eerstaanwezenden ingenieur Reuvens te Arnhem en den Ingenieur Kalf te Zutphen.

's Gravenhage, den 17den Junij 1861.

De Commissie voornoemd,

L. A. J. W. SLOET, Voorzitter.

DE BORDES, Secretaris.

OPENBARE AANBESTEDING.

De Eerstaanwezende Ingenieur te Bergen op Zoom zal, onder nadere goedkeuring van den Minister van Oorlog, in het openbaar op prijs-tarief aanbesteden:

het herstellen van de beide Bruggen vóór de Boschpoort, onder het beheer der Genie te Bergen op Zoom.

Deze aanbesteding zal geschieden op Woensdag den 17den Julij 1861, des morgens ten elf ure, in het Logement de Prins van Luik, alwaar van den 10den Julij het bestek zal liggen.

Inlichtingen kunnen worden verkregen bij den Eerstaanwezenden Ingenieur te Bergen op Zoom.

OPENBARE AANBESTEDINGEN.

De Eerstaanwezende Ingenieur te 's Bosch zal, onder nadere goedkeuring van den Minister van Oorlog, in het openbaar Aanbesteden:

1°. het herstellen van een gedeelte der St. Janspoort te 's Bosch;

Op prijstariet.

2°. het herstellen van Bekleedingsmuren der Citadel te 's Bosch.

Deze Aanbestedingen zullen geschieden op Dingsdag, den 23sten Julij 1861, des morgens ten elf ure, in het Café Restaurant bij L. Gordens te 's Bosch, alwaar van den 16den Julij de Bestekken zullen liggen.

Inlichtingen kunnen verkregen worden bij den Eerstaanwezenden Ingenieur te 's Bosch.

De gedrukte Bestekken van deze werken zullen van den 16den Julij 1861, bij de heeren Lutkie en Gransburg, Boekhandelaars te 's Bosch, voorwaardelijk verkrijgbaar zijn.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

BEKENDMAKING.

De Burgemeester van Opsterland,

Gezien het besluit van Heeren Gedeputeerde Staten van Friesland, dd. 24 Junij 1861, n°. 52, betreffende de onteigening van gronden ten behoeve van de werken, noodig voor de droogmaking der landen, gelagen

in het 6de Veendistrict, welke begrepen zijn in het Octrooi tot het be- polderen, verveenen en droogmaken van de landen, uitmakende het 6de en 7de Veendistrict, in de gemeente Opsterland en Aengwirden, Brengt bij deze, ter voldoening aan de voorschriften der wet van 28 Augustus 1851 (Staatsblad n°. 125), regelende de onteigening ten alge- meenen nutte, ter openbare kennis:

- 1°. dat het uitgewerkte Plan met de Kaart en Grondteekening der te Onteigenen Gronden op de Secretarie der gemeente te Beetster- zwaag gedurende dertig dagen ter inzage van een ieder zijn nedergelegd;
- 2°. dat de belanghebbenden hunne bezwaren mondeling of schriftelijk aan Burgemeester en Wethouders der gemeente moeten opgeven, binnen dertig dagen na deze bekendmaking;
- 3°. dat de te onteigenen gronden, gelegen te Luxwold, in de kadastrale gemeente Langezwaag, zijn aangeduid als volgt:

VAN HET PERCEEL BIJ HET KADASTER BEKEND.									
Te ont- eigenen grootte.			als			ter grootte van			TEN NAME VAN
Bunders.	Roeden.	Ellen.				Bunders.	Roeden.	Ellen.	
73	50		hooiland			4	50	20	A. 94 Kerkvoogdij van Langezwaag en Jelke Jans van der Duim.

Beetsterzwaag, den 3den Julij 1861.
De Burgemeester voornoemd,
J. A. LYCKLAMA & NYEHOLT.

BEKENDMAKING.

De Burgemeester der gemeente Son c. a. brengt bij deze ter kennis, dat de wet van den 28sten Mei 1861 (Staatsblad n°. 45), bevat de ver- klaring, dat het algemeen nut de onteigening vordert ten name der provincie Noordbrabant van de eigendommen, noodig tot den aanleg van den provincialen weg van Eindhoven over Woensel en Son naar St. Oedenrode;

Dat dien ten gevolge en ter uitvoering van art. 12 der wet van den 28sten Augustus 1851 (Staatsblad n°. 125), van den 16den tot en met den 30sten dezer op de Secretarie der Gemeente ter inzage van een ieder zal liggen:

- a. een uitgewerkt Plan, beschrijving (van het geheele werk);
- b. een bij het kadaster gewaarmerkt uittreksel uit het kadastrale plan der gemeente Son c. a., waarop de te onteigenen perceelen zijn aangeduid;
- c. een mede gewaarmerkt uittreksel uit het kadastrale register der Gemeente;
- d. een staat van de onder de Gemeente in te nemen eigendommen, vermeldende hunne kadastrale nummers en de namen hunner in de registers van het kadaster aangeduide eigenaars;
- e. eene Situatiekaart van het geheele werk met aanduiding van de plaatselijke gesteldheid der streek, waarin het werk zal worden aan- gelegd.

Dat de Commissie uit Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie, bedoeld bij art. 10 der laatstgenoemde wet, bijgestaan door den Hoofd- ingenieur van den Waterstaat in het 6de district en het hoofd van het Plaatselijk Bestuur, zich op Woensdag den 31sten Julij 1861, des namiddags ten één ure, op het Raadhuis dezer Gemeente zal bevinden, ten einde de bezwaren aan te hooren, die tegen het voormelde plan zullen worden ingebracht.

De belanghebbenden, die eenige bezwaren tegen het bedoelde plan mogten hebben, worden mitsdien bij deze opgeroepen, om die op voor- melden dag en uur bij de voorschreven commissie in te dienen, terwijl deze Bekendmaking zal geplaatst worden in de Staats-courant, in de Provinciale en 's Hertogenbossche Courant en in het te Eindhoven uitkomende Nieuwsblad, genaamd Nieuws- en Advertentieblad en verder op de ge- bruikelijke wijze zal worden afgekondigd en aangeplakt.

Son, den 11den Julij 1861.

De Burgemeester voornoemd,
J. VAN DE VEN.

BEKENDMAKING.

De Burgemeester der gemeente te Woensel c. a. brengt bij deze ter kennis, dat de wet van den 28sten Mei 1861 (Staatsblad n°. 45) bevat de verklaring, dat het algemeen nut de onteigening vordert ten name der provincie Noordbrabant van de eigendommen, noodig tot den aanleg van den provincialen weg van Eindhoven over Woensel en Son naar St. Oedenrode.

Dat dien ten gevolge en ter uitvoering van art. 12 der wet van den 28sten Augustus 1850 (Staatsblad n°. 125) van den 16den tot en met den 30sten dezer op de Secretarie der Gemeente ter inzage van een ieder zal liggen:

- a. een uitgewerkt plan, beschrijving (van het geheele werk).
- b. een bij het kadaster gewaarmerkt uittreksel uit het kadastrale plan der gemeente Woensel, waarop de te onteigenen perceelen zijn aangeduid;
- c. twee mede gewaarmerkte uittreksels uit de kadastrale registers der gemeente;
- d. een staat van de onder de gemeente in te nemen eigendommen, vermeldende hunne kadastrale nummers en de namen hunner in de registers van het kadaster aangeduide eigenaars;
- e. eene situatie-kaart van het geheele werk, met aanduiding van de plaatselijke gesteldheid der streek waarin het werk zal worden aangelegd.

Dat de Commissie uit Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie, bedoeld bij Art. 10 der laatstgenoemde Wet, bijgestaan door den Hoofd- ingenieur van den Waterstaat in het 6de District en het Hoofd van het plaatselijk bestuur, zich op Woensdag den 31sten Julij 1861, des voor- middags ten elf ure, op het Raadhuis dezer Gemeente zal bevinden, ten einde de bezwaren aan te hooren die tegen het voormelde plan zullen worden ingebracht,

De belanghebbenden, die eenige bezwaren tegen het bedoelde plan mogen hebben, worden mitsdien bij deze opgeroepen om die op voor- melden dag en uur bij de voorschreven Commissie in te dienen; ter-wijl deze bekendmaking zal geplaatst worden in de Staats-courant, in de Provinciale en 's Hertogenbossche Courant en het te Eindhoven uitkomende Nieuws- en Advertentieblad, en verder op de gebruikelijke wijze zal worden afgekondigd en aangeplakt.

Woensel, den 12den Julij 1861.

De Burgemeester voornoemd,
VLIJMINCK.

NEDERLANDSCHE HANDELMAATSCHAPPIJ.

Openbare Aanbesteding onder nadere goedkeuring van het Depa- tement van Kolonien, in 7 perceelen, van:

- 25,000 stuks Haarkammen;
- 6,000 " Blikken Eetketeltjes;
- 278,000 " Koffijzakken.

De Voorwaarden van levering liggen ter inzage aan het Departement van Kolonien, en voorts op elken werkdag van 10 tot 3 ure, ten kantore van de Directie der Nederlandsche Handelsmaatschappij te Amsterdam en van hare Agenten te Rotterdam, Dordrecht, Schiedam, aan de Helder, te Leeuwarden, Middelburg, en wat de Koffijzakken betref- ook te Nijverdal, alwaar de Inschrijvingsbiljetten verkrijgbaar zijn welke op Vrijdag den 19den Julij e. k., des voormiddags ten 12 ure vrachtvrij moeten ingeleverd zijn aan het lokaal der Maatschappij, Amsterdam, waarna onmiddellijk tot de voorloopige toewijzing zal worden overgegaan.

Amsterdam, 6 Julij 1861.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

** Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad der Nederlanden op den 14den Junij 1861 verleend, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van den 29sten Junij 1861, n°. 62, zijn aan Lambert Lingemond van Dam, wonende te Heinenoord, gegeven al de Regten van de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

Geschiedende hiervan aankondiging ter voldoening aan Art. 486 van het Burgerlijk Wetboek.

's Gravenhage, 12 Julij 1861.

P. J. VAN DER BURGH,
Procureur bij den Hoogen Raad.

** Bij brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad verleend den 21sten Junij 1861, goedgekeurd bij Koninklijk besluit d. 29 Junij 1861, n°. 62, geregistreerd den 11den Julij 1861, zijn aan Adolphus Carolus Everardus Westrik, wettig gedomicilieerd te Zwolle gegeven al de Regten bij de wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van art. 478 Burgerlijk Wetboek.

C. J. FRANÇOIS,
Procureur bij den Hoogen Raad.

** Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad verleend den 21sten Junij 1861, goedgekeurd bij 's Konings beslu- dd. 29 Junij 1861, n°. 62, geregistreerd den 11den Julij 1861, zijn aan Thijs Kaan, wonende te Wormerveer, gegeven al de Regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van Art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

JAN VAN DER JAGT,
Procureur bij den Hoogen Raad.

** De Erfgenamen in de onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarde Nalatenschap van wijlen Huibert Schong, in leven Vice-kooper te Egmond aan Zee en aldaar den 22sten Maart 1861 overleden, roepen bij deze op de bekende en onbekende Schuldeischers in die Nalatenschap, om op Maandag den 22sten Julij 1861, des voormiddags ten ure, te compareren ten Kantore van de Notarissen de Langa & Moraaz, te Alkmaar, ten einde de Rekening en Verantwoording van de in die Nalatenschap gevoerd beheer aan te hooren en op te nemen, om bij goedkeuring dier Rekening, de thans bekende en erkende Schuldver- deringen, en, zoo er geene andere zijn, geheel en al te voldoen.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

ZATURDAG 13 JULIJ 1861.

Amsterdam.			
	pCt.		
NEDERL. Werkelijke Schuld.	2 1/2	68 1/2	68 3/16
Dito dito	3	75 11/16	—
Dito dito	4	99	—
Handel-maatschappij	—	—	—
SPANJE	1 3/4	41 7/8	—
Binnenlandsche nieuwe	3	46 7/8	—
PORTUGAL, oude	3	46 7/8	—
RUSLAND, oude	5	102 7/8	—
Nieuwe	5	101 1/4	—
Höpe	4	76 1/8	—
Stieglitz	4	—	—
Dito, 5de serie	5	—	—
Dito, 6de serie	5	95 3/8	—
Leening 1860	4 1/2	89 3/4	—
OOSTERRIJK, Metalliek	5	46 3/16	46 11/16
Dito	2 1/2	24 5/8	—
Zilveren	5	69 1/2	—
Nationalen	5	54 1/16	55 1/16
LONDEN, Consols	90 1/4	—	—
Spanje	—	—	—
PARIS, Fr. rente	67.85	—	—
Spanje	48 7/8	—	—
ANTWERPEN, Metalliek	57 1/2	—	—
Spanje	—	—	—
WIEN, Metalliek	68 1/2	—	—
Wissel Londen	189 1/2	—	—

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

's GRAVENHAGE, den 13den Julij 1861.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft in hare zitting van heden de gisteren aan de orde gestelde onderwerpen behandeld.

Het allereerst verkreeg het woord de heer van Bosse tot het doen der door hem aangekondigde interpellatie. Hij preciseerde eenigzins het doel waarmede hij het verlot tot het vragen van inlichtingen verzocht had. Die interpellatie kon den tegenwoordigen Minister niet treffen, alles betrof toch den verleden tijd. Hij wilde geen oordeel uitspreken over de wetenschappelijke waarde van het werk des heeren Money, noch wilde hij zijne nieuwsgierigheid voldoen; maar daar dit onderwerp in naauw verband stond met de aanstaande wet op de Indische comptabiliteit, wenschte hij licht aangaande dit punt te hebben. Hierbij trad hij in eenige beschouwingen over de vreemde denkbeelden omtrent de comptabiliteit in Indische zaken, en over den toestand en de wijze van het houden der Indische boeken. Tot staving van zijn gevoelen beriep hij zich op den inhoud van sommige verordeningen betreffende deze aangelegenheid, die tot andere uitkomsten moesten leiden dan hij de begrippen die hij over comptabiliteit en contrôle had, wenschte. In de omstandigheid en bij die feiten hadden de cijfers in het werk van den heer Money, die blijkbaar uit officiële stukken geput waren, zijne aandacht getrokken. Daar de Kamer geene bescheiden omtrent Indische rekeningen vóór het jaar 1848 bezat, had het hem moeite gekost tot de juistheid daarvan te besluiten. Het was te meer noodig dienaangaande licht te verspreiden daar de cijfers aanmerkelijk verschilden van de aan hem bekende, waardoor het noodig was dienaangaande iets te vernemen, ook om te weten of behoorlijke verantwoording van gelden had plaats gehad.

De Minister van Kolonien beantwoordde de gestelde vragen achter-eenvolgens. Langs officiële weg was bij het Departement niet bekend of de heer Money al dan niet uit officiële stukken had geput. Hij nam de bewering ondertusschen aan; en daarom had hij een onderzoek ingesteld, doch was daarmede niet geheel gereed gekomen. De door den schrijver medegedeelde cijfers kwamen voor een deel met die bij het Ministerie overeen, voor een deel niet. Dit verschil kon daaruit zijn ontstaan dat de schrijver andere combinaties had gevolgd dan de Regering in het geven van hare berekeningen. Met betrekking tot de vraag, of de Kamer inzage van stukken kon erlangen, deelde hij mede, dat daar een buitenlandsch schrijver inzage van officiële bescheiden had bekomen, hij de Nederlandsche Vertegenwoordiging daarvan niet verspreiden wilde. Een onderzoek uit de stukken van het departement, in den naam van de heer van Bosse wenschte in te stellen, zou van een hoogst ongezigtigen aard wezen, en daarom, vertrouwend dat dergelijke staten zoudten aanwezig zijn, had hij daarheen geschreven om deze staten te vragen; na de ontvangst daarvan zou hij gaarne aan het gedaan worden voldoen.

De heer van Bosse den Minister van Kolonien kortelijk geantwoord had, wees de heer van Hoëvell op de noodzakelijkheid der herziening van het besluit met betrekking tot het openbaar maken van de bescheiden tot de archiven behoorende. Hij herinnerde aan de moeilijkheden ten deze aangedaan aan Nederlanders en zelfs aan een oud-Indisch ambtenaar, die ter zelfverdediging en in het publiek belang, de mededeeling van zoodanige stukken verzocht had, en bragt die herinnering in verband met de omstandigheid dat den buitenlandschen heer bedoelden schrijver zoodanig verlot was gegeven. Hij nam uit die tegenwoordige handeling aanleiding om op de herziening van dat besluit te dringen.

De Minister van Kolonien beantwoordde den laatsten spreker, en kwam tot het oordeel dat men in dezen wel in aanmerking moest nemen den inhoud der stukken welke openbaarmaking men verlangde.

Mijner onderzocht den inhoud der rede door den heer van Bosse uitgesproken bij het aanvragen van het verlot tot het doen der interpellatie. Hij verdedigde de vroegere regeringen met betrekking tot de beschuldigingen van den heer van Bosse, als zouden vorige Ministers niet voldaan hebben aan gedane toezeggingen, bij den toenmaligen aandrang tot mededeeling van stukken betrekkelijk de Indische comptabiliteit. Hij trad daarop in een historische ontwikkeling van feiten betreffende deze aangelegenheid, die zoo vóór als na 1848 waren voorgevallen, en toonde aan wat vroeger onder staten van ontvangst en uitgaven werd verstaan, hoe daaromtrent verschil van gevoelen was ontstaan, tot dat na 1848 dienaangaande later mededeelingen werden gedaan in het archief der Kamer voorhanden die blijken zouden met de opgaven van den Engelschen schrijver vrij wel overeen te komen.

De heer van Bosse trad in een wederlegging van de beweringen van den heer Mijer, en deed daarbij uitkomen, dat hij in niets te veel of te weinig had gezegd, terwijl hij moest bekennen niet zoo gelukkig geweest te zijn om uit de in het archief berustende stukken het noodige licht te bekomen.

De heer Dirks vestigde de aandacht op den inhoud van de laatste verslagen omtrent de invoering en het herstel van het Indische muntwezen; hij herinnerde dat de commissie tot onderzoek der van 1857 tot 1860 daaromtrent van de Regering ontvangen verslagen nog geen rapport had uitgebragt, hetgeen hij nog wenschelijk achtte. Dit onderwerp zeide hij, ter sprake te brengen, omdat hier de rede was van regeringsbescheiden wier mededeeling van den Minister van Kolonien te verwachten was en hij dus wijzen wilde op de belangrijkheid van andere door dat departement reeds medegedeelde stukken.

Nadat de heer Mijer nader zijn gevoelen tegen den heer van Bosse had ontwikkeld, voerde nog de heer van Hoëvell het woord, en zeide dat de stukken waarop hij gedoeld had, en waarvan de mededeeling aan den bedoelden oud-Indischen ambtenaar geweigerd was, niet van dien aard waren geweest om de openbaarmaking daarvan te weigeren. Daarbij wilde hij nog doen uitkomen, dat men even billijk moest zijn omtrent hen die uit ontvangen opgaven aanleiding namen om een gevolgd stelsel als aanprijzenswaardig te beschouwen als omtrent hen die van een tegenovergesteld gevoelen waren.

Na een woordenwisseling tusschen de heeren van Bosse en Mijer, zeide de heer van Nispen van Sevenaer met leedwezen vernomen te hebben dat bij het Departement van Kolonien geen gelegenheid had bestaan

om de gevraagde inlichtingen te geven, en dat men daarvoor naar Indie had moeten schrijven, meenende hij daarom de vraag te moeten doen, of er verschil bestaat tusschen de boeken hier of in Indie; hetgeen de Minister van Kolonien ontkennend beantwoordde, hebbende hij alleen verzocht, en zulks ter voorkoming van een omslagtig onderzoek, de toezending van de uitkomsten van het aldaar reeds ingestelde onderzoek.

Nadat de heer van Nispen van Sevenaer nogmaals den Minister van Kolonien had beantwoord werd deze interpellatie als gesloten verklaard.

Daarna had plaats de interpellatie van den heer Heemskerk Az. Deze trad in een beschouwing over den oorlog in Noord-Amerika, en onderzocht de verklaringen door de Regering betreffende deze aangelegenheid in de *Staats-courant* gedaan. Die verklaringen gebragt in verband met het besluit der Regering om naar de bedreigde streken een Nederlandsch eskader ter bescherming van de Nederlandsche koopvaart te zenden, hadden bij den handel eenige ongerustheid verwekt. De vorm dier alleen door Ministers onderteekende verklaringen had hem bevreemd, meenende hij dat aan die stukken eigenlijk de vorm van een Koninklijk besluit had moeten zijn gegeven om de noodige kracht te bezitten. Vervolgens trad hij in een uitvoerig onderzoek der verklaringen zelve en zulks in verband met de quaestien van zeeregt, vooral met betrekking tot de neutraliteit en de kaapvaart en de gevolgen daarvan, en gaf in het breede de redenen op die hem met de Regering van zienswijze in dat opzigt deden verschillen. Vooral had hij aanmerking tegen den grondslag waarop die verklaringen berustten, namelijk de beginselen van het Parijsche congres van 1856 over het zeeregt, die door Amerika niet geheel aangenomen waren. Het was hem, naar den inhoud dier verklaringen, onduidelijk voorgekomen in welke gevallen de Nederlandsche koopvaardij schepen bescherming van de gezonden oorlogschepen zouden kunnen erlangen: de handel was dienaangaande in het onzekere gelaten: waaruit ook voortgevloeid was de groote moeilijkheid om zeeverzekeringen naar die streken te bekomen. Aangaande deze aangelegenheid achtte hij openhartige nadere verklaringen van de Regering noodig, om de vrees te dien opzichte te doen ophouden. Naar aanleiding van de door hem opgegeven redenen deed hij de volgende vragen:

1°. wordt het verbod om kapers in onze havens en zeegaten toe te laten ook in de overzeesche bezittingen, met name in West-Indie, uitgevaardigd?

2°. in welke gevallen kunnen Nederlandsche koopvaardij schepen aanspraak maken op de bescherming van Zijner Majesteits eskader in de Amerikaansche wateren? Strekt de instructie van den bevelhebber zoo ver om het onderzoek van Nederlandsche koopvaardij schepen te verhinderen?

3°. bestaat omtrent deze punten overeenstemming of althans overleg tusschen de Regering en de groote zeemogendheden, onderteekenaars van de Parijsche verklaringen van 1856?

De Minister van Buitenlandsche Zaken beantwoordde den heer Heemskerk Azn. Hij verdedigde den vorm en den inhoud der bestreden verklaringen. De gekozen handelwijze berustte op een antecedent tijdens den oorlog in de Krim; voor zoover bekend was, hadden de toen genomen maatregelen geen aanmerkelijk bezwaar opgeleverd. Destijds waren geene bedenkingen nopens den vorm ingebracht; de nu geopperde kwamen hem onjuist voor; bij de toestemming des Konings tot het uitvaardigen dier maatregelen konden zij geacht worden de noodige kracht te bezitten. De twijfel was geopperd of de grondslag, waarop de verklaringen der Regering berustten, de beginselen van het zeeregt op het Parijsche congres in 1856 vastgesteld, tot welke de Nederlandsche Regering was toetredende, wel geldende waren tegenover een Regering die zich met die beginselen niet geheel vereenigd had; in dezen twijfel kon hij niet deelen. De Nederlandsche Regering was gezind geweest omtrent de quaestie van zeeregt een ruimer inzicht van anderen te deelen, maar dit zou weinig geholpen hebben bij de ongeezindheid van Engeland om daarin te treden. Onmogelijk was het ook geweest tot zekerheid te komen omtrent al de punten waaruit het bewaren eener volkomen neutraliteit zou zijn op te maken, in verband met de daaromtrent door de groote zeemogendheden voorgestane beginselen. Verder verdedigde hij den inhoud der verklaringen zelve, ziende hij daarin volstrekt geene inbreuk op de in acht te nemen neutraliteit, terwijl daaruit duidelijk bleek in welke gevallen van de zijde der Nederlandsche regering aan de koopvaardijvaart bescherming zou verleend worden.

Ten opzichte van de gestelde vragen gaf hij te kennen, op de eerste, dat hij dienaangaande bevestigend kon antwoorden; op de tweede, dat het regt van onderzoek evenmin als vroeger was uitgesloten; dit moest in zijn geheel blijven, doch niet omtrent geconvoijeerde schepen, die op de verklaring van den bevelhebber van het oorlogsschip vrijgesteld konden worden, gelijk ook bij den oorlog in de Krim en vroeger had plaats gehad, een maatregel die geen bezwaar zou opleveren. Ten opzichte van de derde vraag zeide hij dat pogingen waren aangewend om de gevoelens der onderteekenaars van het congres van 1856 te kennen, en hij geloofde dat die gevoelens weinig van den inhoud der verklaringen van de Regering zouden verschillen.

De heer van Zuylen van Nyevelt zeide het doel der interpellatie, namelijk om zekerheid voor den handel te erlangen, zeer toe te juichen. Hij wenschte dat de Regering in het oog hield, hoe belangrijk het was, de noordelijke Staten als oorlogvoerende partij aan te merken, en dat regt aan de zuidelijke Staten niet toe te kennen. Ons eigenbelang noopte daartoe om vele redenen. Eene versterking van het eskader in West-Indie keurde hij volkomen goed, ook tot het onderhouden van een goede verstandhouding met anderen, en tot uitmaking van de vraag of de havens in de bedreigde streken al dan niet in effectieve blokkade gesteld wierden. Aan den handel kon men echter niet zooveel bescherming verleenen, dat deze daardoor de moeilijkheden der zeeverzekeringen zoude ontgaan.

De heer van Goltstein wenschte de verantwoordelijkheid van genomen maatregelen, in aangelegenheden buitenlandsche zaken betreffende, geheel op de Regering te doen rusten en alle tusschenkomst der Kamer te vermijden. Dit gevoelen koesterende, begreep hij echter in het gegeven geval de bezorgdheid van den handel en de scheepvaart. De Minister van Buitenlandsche Zaken scheen te deelen in de beginselen van het Parijsche congres, en grondde daarop de in deze aangelegenheid genomen maatregelen. Die stelling tegenover Amerika, hetwelk de beginselen van het congres niet aangenomen had, achtte hij onjuist, en geloofde dat de bepalingen van het congres voor die mogendheid geene verbindende kracht hadden. Eene tweede opmerking had hij omtrent de bijzonderheid dat de Regering zich op een antecedent grondde. De toestand van onzijdig-

heid van Nederland was toen en nu niet dezelfde, en die aangehaalde omstandigheid kon dus ook hier niet gelden. Een derde door hem behandeld punt betrof de vroeger door Amerika gesloten tractaten die de Regering achte van kracht te zullen zijn, eene bewering die hij niet kon toegeven bij de veranderde gesteldheid van zaken.

De heer Heemskerk Az. antwoordde den Minister van Buitenlandsche Zaken en den heer van Zuylen van Nyevelt. Op de van den eerste ontvangen antwoorden had hij geene andere bedenkingen dan de door den Minister van Buitenlandsche Zaken aangehaalde tractaten van vroegeren tijd omtrent het punt van onderzoek, als nog van toepassing zijnde. De veranderde toestand van zaken liet dienaangaande veel twijfel over, en daaromtrent diende zekerheid te bestaan. De bekomen inlichtingen gaven hem geen aanleiding om een bepaald voorstel aan de Kamer te doen.

De heer van Zuylen van Nyevelt trad in eene wederlegging van sommige stellingen van den heer Heemskerk Az., waarna de Minister van Buitenlandsche Zaken eenige beschouwingen voordroeg over de vraag in hoever hier sprake was van oorlogvoerende partijen. Ten tweede deed hij uitkomen dat de Nederlandsche Regering beginselen waartoe zij was getreden moest blijven eerbiedigen ook jegens eenen Staat, welke die beginselen niet had aangenomen. Nopens de verbindende kracht van de tractaten van 1787 nopens het regt van onderzoek, waarvan hij in zijne eerste rede had gewaagd, had men hem verkeerd begrepen. Hij had alleen willen doen uitkomen dat in tractaten van Amerika de vrijstelling van onderzoek van geconvoijeerde schepen voorkwam. Ook gaf hij nog eenige inlichtingen omtrent den inhoud der conventie van 1801 en over den vorm van de hier bedoelde verklaringen. Deze waren te beschouwen als een uitvloeisel van de verbindtenis der regering, welke was toegetreden tot de beginselen van het Parijsche congres.

Hiermede liepen deze beraadslagingen af.

Daarna werd zonder beraadslaging met algemeene (44) stemmen aangenomen het wets-ontwerp tot vaststelling van uitgaven wegens verstrekkings door het Departement van Marine, dienst 1861.

Evenzoo werd zonder beraadslaging met algemeene (44) stemmen aangenomen het wets-ontwerp tot vaststelling van uitgaven wegens verstrekkings door het Departement van Oorlog, dienst 1861.

Vervolgens werden behandeld de conclusien van:

1°. het verslag der commissie omtrent de algemeene begrooting van inkomsten en uitgaven over 1858 en 1859, strekkende om het ontvangen regeringsverslag voor kennisgeving aan te nemen, welke conclusie zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd werd;

2°. het verslag der commissie op de inlichtingen op het adres van den raad der gemeente Rossum, betreffende de vruchten en inkomsten der geestelijke goederen aldaar, strekkende om de inlichtingen voor kennisgeving aan te nemen, onder dankbetuiging voor de gegeven inlichtingen, welke mede zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd werd;

3°. het verslag op de inlichtingen op het adres van bestuurders van het muziekgezelschap „uit Kunstliefde” te Middelburg (aanslag in het patent), strekkende om te besluiten:

1°. de Tweede Kamer der Staten-Generaal verklaart af te keuren de weigering van den Minister van Finantien, om buiten vervolging te laten de processen-verbaal, opgemaakt tegen bestuurders van het muziekgezelschap uit Kunstliefde, gevestigd te Middelburg, alsmede de vervolging, op grond van die processen-verbaal voor den correctionelen regter ingesteld, als zijnde die handelingen in strijd met de wet op het patent, en een afschrift van dit verslag te zenden aan den Minister van Finantien.”

De heer Mackay bestreed die conclusie, daar hier geen strijd met de wet had plaats gehad, ofschoon hij niet kon ontkennen dat de handelwijze der administratie, zijns inziens, hierin niet vrij te pleiten was van fiscaliteit. Ook hield het verslag der Commissie beginselen in met welke hij zich niet vereenigen kon.

De heer de Brauw zeide te behooren tot de minderheid der Commissie die zich met de voorgestelde conclusie niet kon vereenigen. De dwaling der meerderheid berustte daarop dat de administrative magt hier de eenige zou zijn om over de patentpligtigheid uitspraak te doen. Dit was ondertusschen het geval niet, beslissende deze alleen over de waarde der aanslagen. De regterlijke magt moest hier naar zijn inzien be-

slissen, en de zaak had dus haren natuurlijken loop. De conclusie kwam hem in allen gevalle te sterk voor, staande aan eene beschuldiging gelijk.

De heer van Bosse deelde in het gevoelen van den heer de Brauw. Hij verdedigde de administratie tegen het verwijt, als zoude zij zich van fiscaliteit gedragen hebben. Hij herinnerde hierbij aan het arrest den Hoogen Raad van 1847, die hieromtrent eene jurisprudentie vestigd had, en indien zin was van regeringswege gehandeld. De Minister van Finantien had hierin dus zijns inziens een goeden weg ingeslagen en geen regter in eigen zaak hebbende willen zijn, de zaak aan den partijdigen regter ter beslissing overgelaten. Op die gronden was tegen de voorgestelde conclusie.

De heer van der Linden nam uit het aangevoerde aanleiding tot toog van de noodzakelijkheid der verandering van de patentwet. Op de quaestie zelve wilde hij zich niet uitlaten, maar stond het gevoelen voor dat de administratie door de beslissing van Gedeputeerde Staten gedekt was geweest. De Regering was ondertusschen verder gegaan om op een anderen weg tot boete te doen veroordeelen hem dien bevoegde magt als niet patentpligtig had beschouwd. Dit keurde af en beschouwde hij eene fiscale handeling te zijn.

De heer van Eck verdedigde de conclusie van de meerderheid der Commissie. Bij de beoordeeling dezer zaak moest men de feiten niet op het hoofd zien.

Die feiten herinnerde hij in korte trekken. De handelingen der administratie achtte hij strijdig met de patentwet. Het beroep op het arrest van den Hoogen Raad kwam hem hier niet geldende voor, dat hij niet kon toegeven dat de patentwet de bedoeling zou hebben de correctionelen regter te doen uitmaken wie aan het regt van patentpligtigheid derhevig was. Het stelsel van de meerderheid der Commissie kwam hem voor het juiste te zijn zonder collisie tusschen de verschillende methoden te doen ontstaan, terwijl ook de Kamer haar gevoelen ten deze moest uitspreken. Het door anderen voorgestane stelsel kon hij niet goedkeuren, dewijl daarbij de regter verder dan zijne attributen gaan, en over de patentpligtigheid beslissen zou, hetgeen tot moeilijkheid en verwarring leidde, zou, daar de administrative magt dienaangaande zich had uit te laten. Nam men de conclusie niet aan, dan zou de belanghebbende hier veroordeeld worden in eene zaak waarin Gedeputeerde Staten zelve klaard hadden dat deze niet patentpligtig was. Een en ander wende hij, in strijd met het begrip van goed regt, en zou leiden tot groote bezwaren voor de ingezetenen, die aldus op onregtmatige wijze bemoeijelijkt zouden worden. Na nog betoogd te hebben dat het bedoelde muziekgezelschap niet patentpligtig was, eindigde hij met te verklaren, dat de Regering hierin uiterst fiscaal gehandeld had, en in strijd met alle regtsregelen en bevoegdheid van magt.

De heer de Brauw beantwoordde den heer van der Linden, waar deze zich tegen den eerste verdedigde, maar toch bekende zich met den inhoud van de conclusie, zoo als die daar lag, niet te kunnen vereenigen, ofschoon hij de strekking daarvan goedkeurde.

De heer van Eck zeide van gevoelen te wezen dat de Kamer volkomen bevoegd was hieromtrent een oordeel uit te spreken. De heer Wintgens deed daarop het voorstel om de conclusie aldus te doen luiden: „De Kamer neemt de te dezer zake door den Minister van Finantien gegeven inlichtingen aan voor kennisgeving.”

De conclusie der Commissie werd daarop in stemming gebragt met 31 tegen 7 stemmen verworpen.

De conclusie van den heer Wintgens daarentegen werd met 30 tegen 8 stemmen aangenomen.

Daarna werden zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming achtereenvolgens goedgekeurd de conclusien van:

1°. het verslag omtrent de vijf opgaven wegens den verkoop, afstamming van domeinen en domaniale tienden enz. in 1860, strekkende om te ontvangen stukken ter griffie neder te leggen.

2°. het verslag van de rekening wegens het fonds voortspruitende uit kooprijzen van domeinen over het dienstjaar 1859, strekkende de rekening voor kennisgeving aan te nemen.

Daarmede was de lijst der heden aan de orde gestelde werkzaamheden afgehandeld.